

Trečiadienį viešą Romos Katalikų Bažnyčios (RKB) tikėjimo atsisakymo akciją surengę vilniečiai ir šiame mieste studijuojantys jaunuoliai Vilniaus vyskupui perdavė pareiškimus su asmeniniais apostazės motyvais. „Manome, kad pilietiška išsibraukti iš RKB sąrašų, jei nesame praktikuojantys katalikai, ir tokiu būdu sumažinti Lietuvoje didelę įtaką turintį katalikų „partijos“ politinį svorį“, – DELFI teigė studentas Justinas Daugmaudis.

Jo teigimu, labai svarbu pažymėti, kad akcijos dalyviai - ne prieš pačią religiją. „Tai reiškia, kad mes neginčijame tikėjimo tiesų, mes neužsiimame svarstymu, ar Dievas yra, ar jo nėra. Mes paprasčiausiai teigiame, kad RKB moralinis ir politinis monopolis neturi pagrindo ir neturi tęstis“, - teigė vienas iš akcijos dalyvių.

Pirmą apostazės akciją surengę žmonės vardijo skirtingus šio sprendimo motyvus, tačiau visi pabrėžė, jog pernelyg dažnai vietoje to, kad užsiimtų sielovada, Katalikų Bažnyčios hierarchai reguliuoja visuomeninį ir politinį gyvenimą, nors pagal Konstituciją, Lietuvoje Bažnyčia atskirta nuo valstybės.

Pasiskelbė moraliniu autoritetu

Paskutinio gyventojų surašymo duomenimis, net 79 proc. Lietuvos gyventojų save laiko katalikais, tačiau iš jų tik 10 proc. reguliariai lankosi sekmadieninėse Mišiose. Apostazei pasiryžusio Justino teigimu, iš to išplaukia, kad Bažnyčia, manipuliudama likusiųjų 69 proc. formalių katalikų vardu, kaip neva didžiausia tradicinė religinė bendrija, gali gauti neproporcingai didelę paramą iš valstybės biudžeto, pasiskelbti moraliniu autoritetu, neva atspindinčiu didžiosios visuomenės dalies vertybes ir pažiūras.

Akcijos dalyviai piktinosi, kad Bažnyčia kaip institucija spekuliuodama katalikiškos šalies pavadinimu gali daryti įtaką įstatymdavystės procesui, uzurpuoti religinį - dvasinį lavinimą pasaulietinėse mokyklose, turėti etatinių sielovadininkų valstybinėse ligoninėse, paternalistiškai bei nekompetentingai kištis į psichiatrijos, seksologijos ir medicinos sritis.

Pareiškimus adresavo vyskupui A. Poniškaičiui

Prie Vilniaus arkikatedros varpinės susirinkę žmonės Romos Katalikų Bažnyčios atsisakymo pareiškimus nunešė į Vilniaus arkivyskupijos kuriją.

„Tikiuosi gauti oficialų vyskupo Arūno Poniškaičio atsakymą, tačiau jei bus teigiama, jog esu atskirta nuo Bažnyčios, jo nepriimsiu – aš pati, savo valia nuo jos atsiskiriu, nes tik neseniai sužinojau, kad vaikystėje buvau pakrikštyta, nepriėmiau jokių sakramentų, ir nenoriu, kad politinę įtaką darantys Lietuvos Katalikų Bažnyčios vadovai naudotųsi mano vardu“, - DELFI sakė feministiniam judėjimui save priskirianti Ugnė.

Brandžiam tikėjimui reikia laisvės

Tikėjimas be laisvo žmogaus apsisprendimo neįmanomas, todėl kanonuose yra numatyta apostazė - formalus ryšio su Bažnyčia atsisakymas“, - DELFI teigė kunigas Kęstutis Kėvalas, pridurdamas, jog viešai tikėjimo atsisakiusio žmogaus net nebegalėtų katalikiškai laidoti, nes negerbtų jo laisvės.

Vis dėlto paties krikšto neįmanoma atsisakyti, nes, kunigo žodžiais, tai ženklas visam gyvenimui.

„Atsisakydamas formalus ryšio su Bažnyčia žmogus gali sakyti, kad netiki pagrindinėmis tikėjimo tiesomis. Toks žmogus atskiria save nuo tikėjimo, nelieka bendrystės su Bažnyčia“, - kalbėjo dvasininkas. - Tačiau, jeigu jis kada nors suprastų klydęs, nereikėtų iš naujo krikštytis, tik atnaujinti krikšto pažadus“.

„Bažnyčia iki paskutinio momento tokį žmogų priimtų, jeigu jis pats išreikštų tokį norą“, - sakė kunigas.

Netiki Bažnyčios karikatūra

Komentuodamas apostazės akcijos dalyvių priekaištus, kad nuo valstybės atskirta Bažnyčia daro didelę įtaką visuomeniniam ir politiniam gyvenimui, K. Kėvalas atkreipė dėmesį, jog dvasininkai turi teisę siūlyti, tačiau valstybė pasilieka teisę siūlymus priimti arba atmesti.

„Jei Bažnyčia ir pasako savo nuomonę, tai daro demokratinėje aplinkoje – valstybė, priimdama konkrečius sprendimus, turi teisę į tai sureaguoti arba nesureaguoti. Tačiau jei nebūtų atskirties, Bažnyčios nuomonė būtų privaloma kaip įstatymas“, - komentavo kunigas, pridurdamas, kad dažniausiai žmonės patys susikuria sukarikatūrintą Bažnyčios paveikslą ir paskui į jį netiki.

„Be abejo, Bažnyčioje yra blogų dalykų, žmonės kartais teisybę sako, nes esame ne tik šventųjų, bet ir nusidėjėlių bendruomenė, tad kai kurių blogybių ir pati Bažnyčia mielai atsisakytų“, - pripažino kunigas K. Kėvalas.

Straipsnis paskelbtas iš : <http://www.delfi.lt/news/daily/lithuania/article.php?id=34010495>